

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoCsp/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121276600
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:6121276600.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: A.. J. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Svetlá 8, Bratislava, o zaplatenie 11.171,09 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 16Csp/56/2021-123 zo dňa 10. marca 2022 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že žalobu zamietá.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 11.171,09 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 11.171,09 € odo dňa 01.09.2018 do zaplatenia. Zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 1, ods. 11, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, § 53 ods. 9, § 565, § 517 ods. 1, ods. 2, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.. Súd prvej inštancie mal z predložených listinných dôkazov zistený skutkový stav, ktorý žalovaný nerozporoval. Právny predchodca žalobcu (OTP Banka Slovensko, a.s.) a žalovaný uzavreli dňa 30.08.2016 zmluvu o spotrebiteľskom poistenom OTP REFINANC exprese (zmluva o úvere) č. 140/2014/16SU v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. Predmetom zmluvy bol klasický účelový spotrebiteľský úver v sume 12.730,- € a záväzok žalovaného, že úver použije dohodnutým spôsobom na dohodnutý účel, že poskytnutý úver vráti, zaplatí úrok, príslušenstvo a poplatky podľa Zmluvy. Úver bol poskytnutý za pevnú úrokovú sadzbu vo výške 5,65%. Úver bol poskytnutý za účelom splatenia úveru. Ďalej boli v predmetnej spotrebiteľskej zmluve ustanovenia o RPMN vo výške 7,75%, priemerná RPMN vo výške 9,22 %. Celková čiastka, ktorú sa zaviazal zaplatiť žalovaný bola vo výške 16.857,56 €. Podľa zmluvy bol žalovaný povinný splatiť istinu úveru spolu s úrokmi a poplatkom za zabezpečenie poistenia v mesačných splátkach nasledovne 1.splátka vo výške 178,68 € v termíne 20.10.2016, 2. až 93.splátka vo výške 178,68 € v 20.deň v mesiaci a 94. splátka vo výške 177,61 € v termíne 20.07.2024. Konečná splatnosť úveru bola 20.07.2024 a predpokladaná doba trvania zmluvy o úvere bola 96 mesiacov. Dlžník sa zaviazal zaplatiť banke podľa čl. V bod 1. písmeno b) poplatok za zabezpečenie poistenia vo výške 6,41 % z výšky anuitnej splátky, aktuálne vo výške 10,76 €, ktorý bude zúčtovaný mesačne v deň anuitnej

splátky a jeho výška sa bude meniť pri zmene výšky anuitnej splátky. Žalovaný vyhlásil, že pred podpisom Zmluvy sa oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami OTP Banky Slovensko, a.s. pre poskytnutie spotrebných úverov pre obyvateľstvo, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola taktiež uzavretá dňa 30.08.2016 rozhodcovskú zmluvu podľa § 93b zákona o bankách a zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, predmetom ktorej bola dohoda zmluvných strán, že všetky spory, ktoré vzniknú v zmluve stanovených prípadoch budú rozhodované v rozhodcovskom konaní na Stálom rozhodcovskom súde Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave, Rajská 15/A, IČO: 30 813 182. Podľa okamžitého výpisu z účtu číslo 17142857/5200, typ MTG757-DLHODOBÝ SPOTR.ÚV. PRE OBYVATE, klient č. XXXXXXXX žalovaný právnemu predchodcovi v období od 20.10.2016 do 30.11.2017 zaplatil spolu sumu 2.501,67 €, z ktorej bolo na istinu úveru započítaná suma 1.558,91 €, na úroky suma 791,97 €, na poplatky za zabezpečenie poistenia sumy 150,64 € a na úroky z omeškania suma 0,15 €. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 18.06.2018 adresovanému žalovanému na adresu G. XXXX/XA, L. označenom ako Posledná výzva pred zosplatením, vyzval žalovaného o uhradenie dlžnej čiastky, ktorá k 17.06.2018 predstavuje sumu vo výške 1.172,88 € z dôvodu, že žalovaný meškal so splácaním úveru vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 140/2014/16SU viac ako 3 splátky. Právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 upozornil na možnosť predčasného zosplatenia úveru do 10 dní od doručenia vyhlásenia úveru za predčasné splatný. Predmetná zásielka bola právnemu predchodcovi žalobcu vrátená dňa 12.07.2018 ako neprevzatá späť, keď žalovaný si doporučenú zásielku do vlastných rúk v odbernej lehote neprevzal. Zásielka bola na pošte uložená dňa 22.06.2018. Rovnakú výzvu zasielal žalovanému aj na adresu H. XX, L.. Predmetná zásielka bola právnemu predchodcovi žalobcu vrátená dňa 11.07.2018 ako neprevzatá späť, keď žalovaný si doporučenú zásielku do vlastných rúk v odbernej lehote neprevzal. Zásielka bola na pošte uložená dňa 20.06.2018. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 28.07.2018 adresovaným na adresu G. XXXX/XA, Bratislava, označenom ako Vyhlásenie úveru za predčasne splatný, oznámil žalovanému, že na základe Zmluvy o úvere č. 140/2014/16SU, k 27.07.2018, oznámil, že v zmysle príslušných ustanovení Zmluvy OTP Banka Slovensko, a.s. vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru vrátane úrokov a poplatkov. Účinnosť vyhlásenie úveru za predčasne splatný nastáva v 10.deň odo dňa doručenia výzvy. V deň účinnosti bol žalovaný povinný zaplatiť celý záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o úvere, ktorý ku dňu 27.07.2018 predstavoval sumu vo výške 11.868,90 €, ktorá pozostáva z istiny 11.171,09 €, úrokov 550,89 €, úrokov z omeškania 6,76 €, poplatkov 140,16 €, spolu s úrokmi a úrokmi z omeškania počítanými zo zostatku istiny úveru od 27.07.2018 do úplného zaplatenia, ako aj všetky poplatky v prospech účtu vedeného v OTP Banka Slovensko, a.s. Zásielka sa vrátila právnemu predchodcovi žalobcu o postúpení dňa 22.08.2018 ako neprevzatá v odbernej lehote, nakoľko si žalovaný zásielku v odbernej lehote neprevzal. Právny predchodca žalobcu vyššie uvedenú zásielku doručoval aj na adresu H. XX, L.. Zásielka sa vrátila právnemu predchodcovi žalobcu dňa 22.08.2018 ako neprevzatá, nakoľko si žalovaný zásielku neprevzal v odbernej lehote. Na pošte bola zásielka uložená dňa 01.08.2018. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11.12.2019 sa žalobca stal veriteľom žalovanej pohľadávky. Právny predchodca žalobcu oznámil písomne listom zo dňa 13.12.2019 žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu. Pohľadávka bola ku dňu postúpenia pohľadávky vo výške 13.194,69 €. Zásielku doručoval právny predchodca žalobcu na adresu H. XX, L. C. G. XXXX/XA, L.. Zásielka z adresy G. XXXX/XA sa vrátila žalobcovi ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 10.01.2020. Zásielka bola na pošte uložená dňa 20.12.2019. Zásielka doručovaná na adresu H. XX bola riadne doručená, keď žalovaný potvrdil príjem písomnosti dňa 07.01.2020. Žalobca písomne výzvou zo dňa 05.03.2021 vyzval žalobcu na zaplatenie pohľadávky vo výške 14.595,98 € a oznámil žalovanému, že má voči nemu splatnú peňažnú pohľadávku pôvodného veriteľa, ktorá je ku dňu 15.03.2021 v sume 14.595,98 € a pozostáva z istiny v sume 11.171,09 €, vyčíslených úrokov v sume 1.872 €, náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 712,66 €, poplatku vo výške 151,60 € a vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 688,63 €.

1.2. Súd prvej inštancie vyhodnotil žalobu ako dôvodnú, a preto jej v celom rozsahu vyhovel. Súd predmetný záväzkový vzťah posúdil podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalovaný nesporoval poskytnutie úveru právnym predchodcom žalobcu vo výške 12.730 €, nesporoval skutkové tvrdenia žalobcu a žiadnym spôsobom nespochybnil žalobcom vyčíslenú sumu, netvrdil a ani nepreukázal jej úhradu, resp. akúkoľvek úhradu zostatku úveru dlžnej sumy. Súd prvej inštancie vychádzajúc z predložených listinných dôkazov a z toho, že žalovaný skutkové tvrdenia nerozporoval, mal súd skutkový stav za preukázaný tak, ako bolo uvedené vyššie v predchádzajúcom odseku. Súd prvej inštancie vyhovel žalobcovi a priznal žalobcovi sumu 11.171,09 € s príslušenstvom. Táto suma predstavuje nesplatenú dlžnú istinu úveru, ktorú žalovaný nezaplatil ani právnemu predchodcovi žalobcu a ani

žalobcovi. V súlade s prehľadom splátok za obdobie od 20.10.2016 do 30.11.2017 žalovaný celkovo z poskytnutého úveru zaplatil za istinu sumu 1.558,91 € a teda dlžná suma istiny z poskytnutého úveru predstavuje žalovanú sumu 11.171,09 €. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj nárok úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo žalovanej sumy 11.171,09 € odo dňa uplatneného žalobcom, od dňa 01.09.2018 do zaplatenia a to v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka a s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu už listom zo dňa 28.07.2018, ktorým vyhlásil úver za predčasne splatný k 31.08.2018, t. j. v 10.deň odo dňa doručenia vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Žalovaný v deň účinnosti vyhlásenia úveru za predčasne splatný dlžnú sumu nezaplatil, dostal do omeškania nasledujúcim dňom, t. j. dňom 01.09.2018. Žalovaný uplatnené príslušenstvo nijakým spôsobom nerozporoval.

1.3. Súd prvej inštancie sa vyjadril aj k postúpeniu pohľadávky a otázke aktívnej vecnej legitímácie. Zmluva o postúpení pohľadávok bola uzavretá v súlade s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka, a to medzi právnym predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 11.12.2019. Na základe uvedenej zmluvy sa stal žalobca veriteľom pohľadávky. Postúpenie pohľadávky voči žalovanému oznámil žalovanému písomne listom zn. 2019/PP1/401 zo dňa 13.12.2019 postupca, právny predchodca žalobcu OTP Banka Slovensko, a.s., listom ktorý bol žalovanému riadne doručený dňa 07.01.2020, ktorá okolnosť založila aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore.

1.4. Žalovaný ďalej namietal vecnú nepríslušnosť všeobecného súdu na prejednanie veci vzhľadom na podpísanú rozhodcovskú zmluvu. Súd prvej inštancie považoval námietku za nedôvodnú, nakoľko rozhodcovská zmluva stratila platnosť z dôvodu zrušenia rozhodcovského súdu v zmysle § 71 ods. 5 zákona č. 335/2014 Z. z, o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, podľa ktorého spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, na základe ktorej bola založená právomoc stáleho rozhodcovského súdu na rozhodnutie spotrebiteľského sporu medzi jej účastníkmi a na základe ktorej sa nezačalo žiadne spotrebiteľské rozhodcovské konanie pred zrušením tohto stáleho rozhodcovského súdu, stráca platnosť dňom zverejnenia zrušenia stáleho rozhodcovského súdu podľa § 13 ods. 1 písm. b). Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie bol rozhodnutím Zhromaždenia členov Slovenskej bankovej asociácie ku dňu 01.01.2019 zrušený. Na viac súd prvej inštancie uviedol, že žalobca mal i napriek uvedenému, právo domáhať zaplatenia dlhu podaním žaloby na všeobecnom súde a to v zmysle článku III bod 4 rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorého zmluvná strana sa napriek uzavretej rozhodcovskej zmluve sa môže domáhať svojho práva podaním žaloby na všeobecný súd a druhá strana ani jej právny nástupca sa nemôžu účinne dovolávať nedostatku právomoci súdu podľa osobitného predpisu, ibaže vo veci už skôr začalo rozhodcovské konanie.

1.5. Žalovaný ďalej namietal, že zmluva o spotrebiteľskom úver je naďalej platná a účinná, pretože právny predchodca žalobcu nemal v zmysle predmetnej zmluvy právo vyhlásiť predmetný úver za predčasne splatný, poukázal na to, že list pôvodného veriteľa zo dňa 28.07.2018, ktorým právny predchodca vyhlásil úver za predčasne splatný, mu nebol doručený na adresu trvalého pobytu, o ktorej mal pôvodný veriteľ vedomosť a teda nemohli nastať právne následky vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a tiež uviedol, že mu nebola doručená ani posledná výzva pred zosplatnením zo dňa 18.06.2018. Žalobca doručoval uvedené písomnosti na poslednú známu adresu. Súd prvej inštancie sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že procesná obrana žalovaného o nedoručení zásielok je nedôvodná. Žalovaný jednak nepreukázal, žeby právnemu predchodcovi žalobcu oznámil, v tej dobe súčasnú adresu pobytu odlišnú od adresy trvalého bydliska G. XXXX/XA, L., uvedenej v zmluve o úvere a na viac lustráciou v registri obyvateľov Slovenskej republiky, mal za preukázané, že žalovaný sa na adresu trvalého pobytu R. X, L. prihlásil až dňa 03.12.2018 a listinné doklady právneho predchodcu žalobcu boli žalovanému zasielané ešte dňa 18.06.2018 a 28.07.2018. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že právny predchodca žalobcu postupoval v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď úver pre neplatenie žalovaným predčasne zosplatnil. Ako už súd uviedol, z výpisu z účtu žalovaného mal súd za preukázané, že žalovaný poslednú splátku úveru vo výške 128,82 € zaplatil dňa 30.11.2017, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 18.06.2018 vyzval žalovaného na uhradenie dlžnej sumy vyčíslenej k 17.06.2018 vo výške 1.172,88 € a oznámil žalovanému, že v omeškaní so splácaním úveru viac ako tri mesiace a zároveň žalovaného podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil na možnosť, že v prípade nevyrovnania záväzkov do 15 dní vyhlásil úver za predčasne splatný. Žalovaný

svoje záväzky v stanovenej lehote 15 dní nevyrovnal a tak právny predchodca žalobcu písomnosťou zo dňa 28.07.2018 vyhlásil úver za predčasne splatný.

1.6. Súd prvej inštancie uviedol, že strany sporu znášajú zodpovednosť za skutkový stav a musia dokazovať svoje tvrdenia. V prípade, že strany sporu si nesplnia povinnosť tvrdenia platiť, že neuniesla bremeno tvrdenia. Strany sporu musia tiež svoje tvrdenia preukázať, keď existencia tvrdenej skutočnosti je podmienená existenciou dôkaznej povinnosti, teda predložiť dôkazy, resp. označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Nedodržanie tejto povinnosti sa prejaví v rozhodnutí vo veci samej vo forme neúspechu strany v spore. Konanie je založené na kontradiktórnej zásade, podľa ktorej strana svoje tvrdenia musí preukazovať dôkazmi. Žalovaný v konaní neuniesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno ohľadne popretia tvrdení proti strany t. j. žalobcu vo veci. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca preukázal dôvodnosť uplatneného nároku v sume 11.171,09 € s príslušenstvom.

1.7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 C.s.p.. Žalobca bol v spore plne úspešný a preto súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v odvolanie v celom rozsahu. Podaným odvolaním sa žalovaný domáhal zmeny napadnutého rozsudku tak, aby odvolací súd zamietol žalobu. Odvolanie bolo podané z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), h) C.s.p. Žalovaný považuje odôvodnenie za nedostatočné, čím je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b), resp. d) C.s.p., nakoľko spočíva len v prostom konštatovaní, že súd stotožnil so žalobcom. Žalovaný netvrdil, že mu mali byť písomnosti doručené na inú adresu, tvrdil, že mu zásielka nebola riadne doručená a do jeho sféry dispozície sa nedostala. Rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/129/2010 zo dňa 28.01.2011 a sp. zn. 4Obdo/73/2016 zo dňa 31.01.2018 o tom, že zásielku nie je potrebné fakticky doručiť, ale stačí, že je adresátovi daná možnosť sa so zásielkou oboznámiť, má za to, že tieto na prejednanú vec nemožno aplikovať, nakoľko v jednom prípade ide o rozhodnutie obchodnoprávneho senátu a v druhom síce občianskoprávneho senátu, ale nie so spotrebiteľským charakterom právneho vzťahu. Spotrebiteľovi prináleží osobitná ochrana, ktorá vyplýva z ustanovení tak hmotného, ako aj procesného práva. Súd prvej inštancie síce konštatoval, že v prejednávanej veci ide o spotrebiteľský spor, ale pri posúdení účinnosti oznámenia o predčasnej splatnosti sa ním neriadil. Pre čas dôjdenia prejavu vôle platí, že prejav vôle musí dôjsť adresátovi v čase, v ktorom sa podľa obvyklých okolností mohol adresát s obsahom prejavu vôle oboznámiť, Záleží teda na tom, kedy adresát mal a mohol predpokladať prijatie prejavu vôle. Tieto skutočnosti súd neskúmal, bez ďalšieho sa stotožnil s argumentáciou žalobcu. V zmysle § 295 C.s.p môže pri tom súd v spotrebiteľskom spore vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Rozsudok vykazuje znaky nepreskúmateľnosti, keď ako adresu na doručovanie uvádza H.S. XX, L., kde však žalovaný nikdy nebýval. Nesprávne súd prvej inštancie právne posúdil účinky predčasného splatenia. Oznámenie nebolo žalovanému riadne doručené, nie je vyhlásenie predčasnej splatnosti perfektné a právne účinky sledované právnym predchodcom žalobcu nenastali. Žaloba bola podaná predčasne a súd vec nesprávne právne posúdil, keď žalobe vyhovel. Pri takom zásadnom úkone, akým je vyhlásenie o predčasnej splatnosti, má za to, že je veriteľ povinný vykonať aj viac pokusov o doručovanie.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že námietky žalovaného o neplatnosti zosplatenia úveru sú nedôvodné. Právny predchodca žalobcu postupoval v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Ako dôkaz predložili poslednú výzvu pred zosplatením zo dňa 18.06.2018, ktorou právny predchodca vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok a upozornil žalovaného, že v prípade nezaplatenia pohľadávky z titulu nezaplatených splátok, bude oprávnený na zosplatenie úveru. Nakoľko žalovaný omeškané splátky nezaplatil, čo preukazuje výpisom z účtu, právny predchodca žalobcu výpisom z účtu, náš predchodca úver vyhlásil za predčasne splatný, čo oznámil žalovanému listom zo dňa 28.07.2018. Ako posledná výzva pred zosplatením, tak aj oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný. Písomnosti týkajúce sa predčasného splatenia úveru boli žalovanému doručované do dispozície sféry žalovaného, a to na adresu H. XX, L. a G. XXXX/XA, L.. Zásielky sa vrátili odosielateľovi späť s označením adresát si neprevzal zásielku v odbernej lehote, teda z dôvodov na strane žalovaného. Netreba si zamieňať povinnosti odoslania výzvy v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho

zákonníka ako aj ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka s povinnosťou faktického doručenia. Oba dokumenty boli zaslané do sféry dispozície žalovaného.

4. K podanému vyjadreniu podal žalovaný repliku. Ako ďalšie námietky uviedol, že podľa článku IV odsek 1 predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úver bolo termín splátky dohodnutý ako 20. den v mesiaci. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplatenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Môže ho však použiť do splatnosti najbližšej splátky. Výzva bola zasielaná dňa 18.06.2018 a následne sa doručovala, v čase vyhlásenia úveru za predčasne splatný (28.07.2018) už právny predchodca žalobcu nespĺnil práve podmienku podľa vyššie citovaného ustanovenia, čiže nevyhlásil mimoriadnu splatnosť do 20. dňa v mesiaci. Na podporu svojich tvrdení uvádza rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020, zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky R 1/2021. Právne účinky predčasného zosplatenia nenastali, nakoľko vyhlásenie nebolo perfektné a právne účinky nenastali.

5. Žalobca v duplike uviedol, že pri aplikácii ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka ani nie je objektívne možné využiť právo na zosplatenie do najbližšej splátky, nakoľko je potrebné rešpektovať ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, teda rešpektovania omeškania v lehote 3 mesiacov. Na podporu svojho tvrdenia žalobca uvádza názor občianskoprávneho kolégia Okresného súdu Nitra zo dňa 11.05.2021. Podmienkou zosplatenia je omeškanie so zaplatením splátky viac ako 3 mesiace, za súčasného upozornenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Uvedené zákonné predpoklady zosplatenia v prejednávanej spore splnené boli, čo sme preukázali predloženými listinnými dôkazmi. Ako žalobca uviedol v písomných vyjadreniach, právny predchodca postupoval plne v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ako uviedol žalobca v písomných vyjadreniach uviedol, že zosplatil úver pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.04.2018, čo žalovaný nepoprel. K zosplateniu úveru tak prišlo platne a v súlade so zákonom.

6. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 C.s.p., keďže súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil.

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7.1. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva..

7.2. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

8. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav, spočívajúci v tom, že právny predchodca žalobcu OTP Banka Slovensko, a.s. a žalovaný uzavreli dňa 30.08.2016 zmluvu o spotrebiteľskom poistenom OTP REFINANC EXPRESE č. 140/2014/16SU, na základe, ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo sume 12.730 €, ktoré sa zaviazal žalovaný vrátiť v 94. mesačných splátkach vo výške 178,68 €, s výnimkou 94. splátky, ktorá bude vo výške 177,61 €. V zmluve mali zmluvné strany dohodnutú úrokovú sadzbu vo výške 5,65% ročne, RPMN vo výške 7,75%, priemernej RPMN vo výške 9,22 %. Celkovú čiastku, ktorú sa zaviazal žalovaný vrátiť celkovú sumu 16.857,56 €. Sporové strany nerozporovali poskytnutie úveru. Žalovaný sa dostal do omeškania. Ani túto skutočnosť žalovaný nerozporoval. Právny predchodca žalobcu doručoval žalovanému dňa 18.06.2018 poslednú výzvu pred zosplatením, ktorou žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy a poučil ho podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka o možnosti vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Uvedenú výzvu doručoval na adresu žalovaného uvedenú v zmluve G. XXXX/XA a taktiež na adresu H. XX. Z oboch adries sa vrátila zásielka s označením neprevzatá v odbernej lehote, a to dňa 11.07.2018

a dňa 12.07.2018. Následne listom zo dňa 28.07.2018 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Opätovne doručoval na vyššie uvedené adresy, z ktorých sa zásielky vrátili zásielky s označením neprevzaté v odbernej lehote, a to dňa 22.08.2018. V článku VIII ods. 2 písm. e) predmetnej zmluvy bola dohodnutá možnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru.

9. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie o tom, že posudzovaná zmluva má povahu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa. Preto je na daný právny vzťah potrebné aplikovať ustanovenia na ochranu spotrebiteľa

10. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie sa nesprávne právne posúdil otázku predčasného zosplatenia úveru. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal, či prišlo k platnému zosplateniu úveru podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Uvedenú námietku odvolací súd považuje za dôvodnú, pokiaľ ide o záver, že predčasné zosplatenie úveru nebolo vykonané perfektným spôsobom a nemožno mu priznať účinky platného zosplatenia úveru, ale z dôvodu, že neboli dané podmienky na zosplatenie, respektíve, že zo zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie sa nedá zistiť, že či boli splnené podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti. Avšak odvolací súd nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného o nedoručení predmetných výziev a oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru.

10.1. Predčasné zosplatenie úveru predstavuje vo svojej podstate jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny (Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/176/2018 zo dňa 28.06.2019). Vo vzťahu k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka (podľa ktorého ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené; toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva).

10.2. Odvolací súd má za to, že skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie nie je možné vyhodnotiť, či boli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie sa v danom prípade uspokojil s tvrdením žalobcu, že podmienky v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia sú podmienky splnené. V odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje odôvodnenie, ktoré by jasne vysvetlilo, že na strane žalobcu boli splnené predmetné podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, ako súd vyhodnotil predložené listinné dôkazy, podľa ktorých malo dôjsť k dôvodom vzniku možnosti predčasného zosplatenia. Podľa odvolacieho súdu predložené listinné dôkazy nezakladajú dostatočný podklad na vyhodnotenie splnenia podmienok. Z predložených dôkazov sa nedá zistiť, od ktorej nesplatennej splátky si žalovaný uplatňuje možnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Žalobca predložil do súdneho spisu okamžitý priebežný výpis z účtu, podľa ktorého sa týka obdobia od 01.01.2016 do 31.12.2017 a preukazujú splácanie, avšak z nich nie je možné ustáliť skutočnosť, že kedy sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním a od ktorej splátky si uplatňoval právny predchodca žalobcu právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Odvolací súd taktiež dáva do pozornosti, že ani z predloženej výzvy pred zosplatením ani z oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti nie je možné zistiť, že od ktorej splátky si právny predchodca uplatnil predčasné vyhlásenie splatnosti úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru je potrebné považovať za jednostranný hmotnoprávny adresovaný právny úkon, ktorý musí spĺňať zákonné náležitosti a podmienky bezvadnosti právneho úkonu, t. j. úkon musí byť jasný a zrozumiteľný. Je nevyhnutné, aby tento úkon obsahoval jednoznačné, jasné a určité a rovnako nezameniteľné skutkové a právne odôvodnenie jeho urobenia smerom k právnemu postaveniu spotrebiteľa a trvania spotrebiteľského záväzku. Požiadavka odôvodnenia je daná práve titulom, aby sa spotrebiteľ náležite oboznámil s dôvodmi konania na strane dodávateľa, ale aby sa mohol aj adekvátne brániť (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, str.636, 637). Oznámenie ani výzva pred zosplatením nedávajú dostatočný podklad na ustálenie splnenia zákonných podmienok na vyhlásenie úveru za predčasne splatný. Pochybnosti o splnení podmienok vyhlásenia úveru za predčasne splatný nevyvrátil

žalobca ani v podaných vyjadreniach k odvolaniu, právne naopak jeho tvrdenia smerujú k tomu, že neboli podmienky splnené. Vo vyjadrení žalobcu duplike k odvolaniu doručenej súdu dňa 27.09.2022 uvádza, že zosplatenie uplatňuje pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 20.04.2018. Teda ak si uplatňoval od tejto splátky, tak v čase doručovania poslednej výzvy pred zosplatením dňa 18.06.2018, neuplynuli ešte ani dva mesiace s omeškaním, teda neboli splnené podmienky.

10.3. K námietke žalovaného, že neprišlo k uplatneniu zosplatenia do splatnosti najbližšej splátky ako predpokladá ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, je tiež dať potrebné za pravdu. Termín splatnosti jednotlivých splátok bol dohodnutý na 20.deň v príslušnom mesiaci. Odvolací súd je názoru, že ak je dlžník v omeškaní po uplynutí troch mesiacov a bol upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť zosplatenia, je potrebné uplatniť zosplatenie do splatnosti najbližšej splatnej splátky. Teda v danom prípade, ak právny predchodca vyzýval žalobcu na úhradu omeškaných splátok listom zo dňa 18.06.2018, ktoré sa vrátili nedoručené z dôvodu neprevzatia dňa 11.07.2018, resp. 12.07.2018, mal právny predchodca žalobcu uplatniť zosplatenie úveru do 20.07.2018, čo však spravil až 28.07.2018, teda po splatnosti splátky najbližšej k možnosti uplatniť možnosť predčasne zosplatiť. Nedošlo teda k postupu podľa § 565 Občianskeho zákonníka (pozri rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020)

10.4. Odvolací súd sa musel vysporiadať s námietkou žalovaného ohľadom nedoručenie výzvy na úhradu omeškanej splátky s poučením o možnosti zosplatenia spotrebiteľského úveru a oznámenie o vyhlásenia predčasnej splatnosti. Táto námietka je nedôvodná. Žalovaný popiera doručenie uvedenej písomnosti. Vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru ako aj predchádzajúca výzva na úhradu dlhu s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru musí byť písomne preukázané a musí byť doručené dlžníkovi inak platí, že zmluvný vzťah trvá do času dojednaného v zmluve, t. j. do termínu konečnej splatnosti celého úveru. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy pred vyhlásením splatnosti celého úveru (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovaného. Nestačí teda len písomnú výzvu vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkovi, čo žalobca nepreukázal (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, zo dňa 18.08.2020, sp. zn. 17CoCsp/28/2020). Odvolací súd má za to, že právny predchodca predmetnú výzvu doručoval na adresu, ktorú žalovaný uviedol v zmluve o spotrebiteľskom úvere a na ďalšiu adresu. Odvolací súd má teda za to, že v časti doručenia výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je bezpochyby preukázané, že táto výzva prišla do dispozičnej sféry žalovaného, zásielky boli uložené na pošte a k skutočnému doručeniu neprišlo len z dôvodov na strane žalovaného. Na daný prípad je možné aplikovať fikciu doručenia, nakoľko táto neodporuje zásade zmluvnej voľnosti zodpovedá aj dohoda spotrebiteľa a veriteľa (R 4/2021). Odvolací súd tak ako je vyššie uvedené, je potrebné, aby bolo doručené do dispozičnej sféry žalovaného aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Žalobca v danej veci tak súdu prvej inštancie ako aj odvolaciemu súdu preukázal, že uvedená písomnosť bola vyhotovená, aj odoslaná. Odvolací súd má za to, že minimálne je potrebné v konaní preukázať, že zásielka obsahujúca uvedené oznámenie bola daná na poštovú prepravu, na adresu žalovaného, ktorá bola uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalobca v danom prípade uniesol dôkazné bremeno, preukázal odoslanie na známe adresy aj vrátenie nedoručenej zásielky z dôvodu na strane žalovaného. Nie je možné dať za pravdu žalovanému, že mu mali byť zásielky aj reálne doručené, nakoľko to by mohol viesť aj obštrukciám zo strany dlžníkov, že by si dané výzvy nepreberali.

10.5. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uvádza nemal za preukázané, že by boli splnené podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, teda je potrebné považovať, že úverový zmluvný vzťah medzi stranami trvá. V bode 25. odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd prvej inštancie správne uviedol, že strany sporu znášajú zodpovednosť za skutkový stav a musia dokazovať svoje tvrdenia, avšak uplatnil toto tvrdenie len na strane žalovaného a nie na strane žalobcu. Náležitosťou žaloby podľa § 132 C.s.p. pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie. Odvolací súd je toho názoru, že pokiaľ ide o skutočnosti odôvodňujúce a preukazujúce splnenie náležitosti pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, tak tu žalobca nesplnil svoju povinnosť, nepreukázal splnenie podmienok na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, ním predložené dôkazy uvedené skutočnosti nepreukazujú, čoho následkom má byť strata sporu na strane žalobcu, a teda zamietnutie žaloby. Na tomto mieste odvolací súd musí vytknúť súdu prvej inštancie, že rezignoval na to, že daný spor bol spotrebiteľský spor, teda spor, kde je potrebné poskytnúť ochranu slabšej strane, spotrebiteľovi žalobcovi. Nie je prípustné, aby sa súd uspokojil len s tvrdeniami žalobcu, bez náležitého skúmania zákonných podmienok súvisiacich so spotrebiteľským vzťahom. Z ustanovenia § 295 C.s.p.

vyplýva, že v daných sporoch je súd oprávnený vykonávať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol. V danej právnej veci, žalovaný od začiatku spochybňoval, že zmluvný vzťah naďalej trvá, hoci z iného dôvodu. Súd prvej inštancie sa pokiaľ ide o predčasné zosplatnenie uspokojil s tým, že žalobca tvrdil, že podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti boli splnené.

11. Odvolací súd považuje za potrebné ešte uviesť, že nakoľko vyhodnotil predčasné zosplatnenie ako neúčinné a zmluvný vzťah naďalej trvá, preto sa vzťahuje na daný úver zákaz postúpenia živých úverov podľa ustanovenia § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úverov a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Vzhľadom na to, že na daný zmluvný vzťah nebol ukončený pred termínom konečnej splatnosti a vzťahuje sa na neho zákaz postúpenie podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. nemohlo prísť k platnému postúpeniu pohľadávky, a preto nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu. Otázka aktívnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, ktorú súd skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadne z účastníkov nenapáda / Rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29.6.2010). Ak by tak súd neučinil, považuje sa toto opo-mentie vyriešenia kardinálnej otázky, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, protirečivo k obsahu základného práva na súdu ochranu garantovanú čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantované čl. 6 ods.1 dohovoru (III. ÚS 266/2014) všetko citované z Nálezu ÚS SR zo dňa 12.12.2017 sp. zn. I.ÚS 407/2016. Aktívna vecná legitímácia predstavuje také právne postavenie žalobcu, na základe ktorého mu podľa hmotného práva patrí žalobou uplatnené právo (nárok) alebo na základe ktorého má procesné právo uplatniť na súde žalovaný nárok. Žalobca má povinnosť uniesť v súvislosti s aktívnou vecnou legitímáciou bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu. V danom prípade sa nebolo možné opierať len o to, že postúpenie pohľadávky bolo oznámené žalovanému. Súd prvej inštancie vôbec nevzal do úvahy a ani neuviedol, že či boli v danej veci splnené podmienky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách čo v konečnom dôsledku v konaní preukázané nebolo.

12. Z vyššie uvedených dôvodov vyplýva, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, zmluvný vzťah nebol ukončený z ktorého dôvodu je nárok žalobcu na zaplatenie úveru v celom rozsahu nedôvodný a to aj vzhľadom na nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v konaní. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 C.s.p. tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol.

13. O náhrade trov celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a 2 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V konaní bol plne úspešný žalovaný, preto mu vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keď o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).